

Giảng đường Nhân Ái Hoà Bình

HỌC PHẬT VẤN ĐÁP

HÒA THƯỢNG TỊNH KHÔNG

TRẢ LỜI CÂU HỎI CỦA ĐỒNG TU- KỲ 94

Giảng ngày 25 tháng 04 năm 2008

Tại: Hiệp hội Giáo dục Phật Đà Hồng Kông.

TẬP 16

Các vị Pháp sư, các vị Đồng học, xin mời ngồi. Buổi vấn đáp hôm nay có hơn bốn mươi câu hỏi, chúng ta ở trong hai tiếng đồng hồ này, tôi thấy nên rút ngắn thời gian gọn gàng nhất có thể, hi vọng đều có thể trả lời hết.

Trước hết là câu hỏi của đồng học Bắc Kinh, họ có bốn câu hỏi. Câu thứ nhất: Làm thế nào xác định được niệm Phật có đắc lực hay không? Nếu niệm Phật niệm đến nổi khí sắc không tốt, không muốn gặp bất kỳ ai, nhìn thấy người, bao gồm cả người thân, bạn bè, thầy giáo, đồng nghiệp, cũng đều không chào hỏi, không ngẩng đầu lên, không có lễ phép, ngay cả yêu cầu thấp nhất làm người là “Đệ Tử Quy” cũng không đạt được, niệm Phật như vậy có đúng không ạ?

Niệm Phật công phu đắc lực là phiền não nhẹ trí huệ tăng, không hoài nghi, sức mạnh tín nguyện tăng lên, đây đều là biểu hiện của công phu đắc lực, lại hướng lên trên một bước, chính mình nắm chắc được việc vãng sanh, đó là đắc lực thật sự. Muốn đạt được công phu như vậy thì không có gì khác, nhất định phải buông xuống thân tâm thế giới. Đối với khí sắc không tốt, thân thể không khỏe, đây là nghiệp chướng hiện tiền, điều này không cần kiêng kị, không vấn đề gì, có thể ngẩng đầu lên gặp người khác. Nghiệp chướng hiện tiền nhưng có tín tâm tiêu trừ nghiệp chướng, qua mấy ngày thì nghiệp chướng tiêu trừ, đây chính là chứng minh công phu của bạn đắc lực. Thật sự có công phu hóa giải nghiệp chướng. Nghiệp chướng gì cũng có thể tiêu trừ, mấu chốt là ở chính bạn có tín

tâm hay không. Cho nên thật sự sám trừ nghiệp chướng thì dung mạo, thân thể của bạn sẽ hoàn toàn hồi phục lại bình thường. Bình thường chính là khỏe mạnh nhất.

Câu thứ hai, vì để chính mình sớm ngày thành tựu mà không quan tâm, không chăm sóc đến con cái, cha mẹ, người thân, không sắp xếp cho ổn thỏa, thậm chí gạt người nhà, gạt đồng nghiệp, niệm Phật như vậy có thể thành tựu không ạ?

Niệm Phật như vậy không thể thành tựu. Vì sao vậy? Họ làm người còn không làm tốt thì làm sao có thể làm Phật? Nếu như vậy mà có thể thành tựu thì Thích Ca Mâu Ni Phật tuyệt đối sẽ không dạy chúng ta trì Giới niệm Phật, vậy không cần trì Giới nữa, niệm Phật là được rồi, không cần trì Giới. Vì sao Phật và Tổ Sư đều nhấn mạnh phải trì Giới niệm Phật như vậy? Đặc biệt là trong “Kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật”, bạn xem Phật dạy phu nhân Vi Đề Hi, nền tảng của niệm Phật nhất định phải xây dựng trên nền tảng của Tịnh Nghiệp Tam Phước. Không có nền tảng Tịnh Nghiệp Tam Phước thì niệm Phật không thể vãng sanh, phải nhớ kỹ Tịnh Nghiệp Tam Phước. Trong năm môn công khóa của đồng học Tịnh Tông chúng ta thì Tịnh Nghiệp Tam Phước được xếp thứ nhất, bởi vì nó là nguyên tắc chỉ đạo cao nhất. Điều đầu tiên là: “*Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự Sư trưởng, từ tâm bất sát, tu Thập Thiện Nghiệp*”, chưa làm được điều này thì những điều phía sau không cần bàn đến. Niệm A Di Đà Phật chỉ có thể nói là kết được chút thiện duyên với Thế giới Tây Phương Cực Lạc, ngay trong đời này không thể thành tựu. Vậy muốn thành tựu thì phải tùy thuận giáo huấn trong Kinh điển, trong Kinh điển chắc chắn không dạy bạn niệm Phật mà không chăm lo gì đến con cái, cha mẹ, người thân của bạn, không hề có cách nói này.

Câu hỏi thứ ba, có nơi gọi là Niệm Phật Đường nhưng chỉ cho niệm Phật mà không cho nghe Kinh giáo, không cho nghe Sư phụ giảng Kinh, nói chỉ một câu Phật hiệu niệm đến cùng, ba năm thì có thể thành tựu. Đường chủ của Niệm Phật Đường còn nói chính mình nghe Lão pháp sư Tịnh Không giảng Kinh đã được mười năm rồi, đã thấu rõ hết rồi. Cho nên, nghe ông ấy thì không sai, không cần phải nghe Lão pháp sư giảng Kinh nữa, cũng không để

mọi người đến Thang Trì tham học “Đệ Tử Quy”, Niệm Phật Đường như vậy có thể đến để niệm Phật không ạ?

Nếu đúng là đường chủ của Niệm Phật Đường đã thấu rõ những lý luận, nghi quy của Tịnh Tông rồi thì có thể, ông ấy chịu trách nhiệm nhân quả, đây là Tổ sư Đại đức xưa nay không có ngoại lệ. Năm xưa tôi theo Lão sư Lý, Lão sư Lý đã từng nói, pháp của Thầy là được truyền thừa từ Đại sư Ấn Quang, Thầy y giáo phụng hành, Thầy dạy dỗ chúng tôi, Thầy chịu trách nhiệm với chúng tôi. Nhưng Thầy vẫn khuyến khích chúng tôi đọc “Văn Sao” của Đại sư Ấn Quang, cũng không nói chỉ nghe một mình Thầy mà không tiếp nhận những thứ của Tổ Sư Đại Đức, Thầy không phải là như vậy. Thế nhưng, những thứ của Tổ Sư Đại Đức phải thông qua lựa chọn của Thầy, Thầy không đồng ý thì chúng tôi không được đọc. Chúng tôi ở bên này là học Kinh giáo, không phải là chuyên niệm Phật, cho nên những gì Lão sư cho phép chúng tôi đọc, những sách của Đại Sư Ấn Quang thì có thể đọc, sách của Đại Sư Ngẫu Ích, Đại Sư Liên Trì. Ở phương diện Kinh giáo, thời cận đại có Chú sớ của Pháp sư Đế Nhân có thể đọc, Chú sớ của Pháp sư Viên Anh có thể đọc. Sách của Pháp sư Bảo Tĩnh. Pháp sư Đế Nhân, Ngài ở Hồng Kông có mấy học trò, đây là những vị cận đại đều có thành tựu, như Pháp sư Đàm Hư, Lão sư chỉ định mấy vị này đều là thiện tri thức chân chánh thời nay, những sách của họ không có vấn đề. Cho nên là có chọn lọc, việc này có thể cung cấp cho mọi người tham khảo.

Một câu Phật hiệu niệm đến cùng, đó là vạn duyên buông xuống, Kinh giáo có thể không nghe, ba năm nhất định vắng sanh, đây là thật không phải giả. Như Hoàng Trung Xương đã làm ra một tấm gương, nhưng Hoàng Trung Xương ở trong quan phòng vẫn nghe đĩa giảng “Kinh Di Đà”. Anh ấy không nghe những thứ khác, anh chính là nghe “Kinh A Di Đà” và niệm Phật, đây đều có thể cho mọi người lấy làm tham khảo.

Câu hỏi tiếp theo, làm thế nào để phán đoán được có phải là đạo tràng niệm Phật chánh pháp hay không?

Có thể y theo giáo huấn của Tổ sư Đại đức mà làm, chính là đạo tràng chánh pháp. Giáo huấn của Tổ Sư Đại Đức là những gì? Những gì mà Tổ Sư Đại Đức

nương vào chính là những gì Đức Phật truyền lại: trì Giới, nghe Kinh, niệm Phật, đại chúng trong tập thể thì nhất định tu “Lục Hòa Kính”, đây là đạo tràng Chánh pháp. Chúng tôi cũng không ngừng khuyến khích các đồng học, y cứ của Lục Hòa Kính trong đạo tràng Tịnh Tông là gì? “*Kiến hòa đồng giải*”, chúng ta nương vào “Kinh Vô Lượng Thọ”, nương vào “Kinh A Di Đà Sớ Sao”, “Yếu Giải”; “Sớ Sao” là của Đại Sư Liên Trì, “Yếu Giải” là của Đại Sư Ngẫu Ích. Chúng ta từ ba loại này mà xây dựng lý niệm chung của chúng ta, người hiện nay nói là nhận thức chung. “*Giới Hòa Đồng Tu*”, chúng ta nương vào bốn cái gốc, “Đệ Tử Quy”, “Cảm Ứng Thiên”, “Thập Thiện Nghiệp Đạo”, “Sa Di Luật Nghi”. Đây chính là đạo tràng chánh pháp, đạo tràng này ngày ngày giảng Kinh, ngày ngày niệm Phật.

Vào thời xưa, Niệm Phật Đường có thể không cần giảng Kinh, vì sao vậy? Đồng học đến niệm Phật đều đã có nền tảng đối với Kinh giáo, họ không cần nữa. Vì sao hiện nay lại cần? Chúng ta phải đề xướng sự cần thiết này. Hiện nay, học Phật không có thời gian dài huân tu Kinh giáo, cho nên trong tâm họ có hoài nghi, họ không có tín tâm thật sự, mục đích của Kinh giáo là giúp bạn đoạn nghi sanh tín, vững vàng tín nguyện, mục đích là ở chỗ này. Trong tín tâm của bạn không có hoài nghi, nguyện lực vô cùng vững vàng thì không cần nữa, vậy thì nhất tâm niệm Phật là được rồi. Cho nên phải hiểu đạo lý này, phải xem thử tình hình đạo tràng của chính chúng ta. Nếu đúng là mỗi đồng học đối với pháp môn niệm Phật không có hoài nghi, gọi là nghi hoặc, không có mê hoặc, không có hoài nghi, tín tâm kiên định, nguyện lực kiên định, vậy thì không cần, thật sự là không cần. Cho nên phải biết điều này. Nếu chúng ta có nghi hoặc, tín tâm không kiên định thì Kinh giáo rất tốt, có sự giúp đỡ rất lớn, cho nên phải biết điều này. Nói chung phải xem hết thấy đều là vì đại chúng mà lo nghĩ, đất nước đề ra câu: ‘Vì nhân dân phục vụ’. Chúng ta phải vì các đồng tham đạo hữu phục vụ, phải chăm lo cho đại chúng.

Tiếp theo là câu hỏi của đồng học trên mạng.

Câu hỏi tiếp theo, quê hương của đệ tử có rất nhiều nhóm niệm Phật nhỏ, hiện nay đều đang tổ chức học tập “Viên Đốn”, nói niệm Phật quá chậm,

không bằng Viên đốn ngay trong đời thành Phật nhanh, xin Lão pháp sư khai thị.

Thế Tôn dạy chúng ta Tứ Y Pháp, “*Y pháp bất y nhân, y nghĩa bất y ngữ, y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa, y trí bất y thức*”. Bạn nhớ kỹ điều này thì vấn đề của bạn sẽ được giải quyết thôi. Viên đốn và niệm Phật, học tập Viên đốn. Viên đốn không phải là người thông thường có thể học được. Viên đốn là đại pháp, là Phật pháp rốt ráo đại viên mãn, đúng thật là thành Phật rất nhanh. Chúng tôi đưa ra một ví dụ, bạn sẽ hiểu được. Hiện nay, chúng ta để cho những học sinh, không cần học mẫu giáo, tiểu học, trung học, đại học, chúng ta tổ chức một lớp Viên đốn; Viên đốn là Tiến sĩ ở viện nghiên cứu, mỗi người đều đến đó học một năm, nửa năm là lấy được học vị Tiến sĩ, có được không? Tôi nghĩ nếu bạn làm lớp này thì rất nhiều người hoan nghênh, vì sao vậy? Rất dễ dàng lấy được học vị Tiến sĩ, đó là Viên đốn đại pháp. Hơn nữa bạn không biết bên dưới Viên đốn đại pháp là nền tảng rất dày, không có nền tảng thì sao thể Viên, sao thể Đốn được?

Khi tôi mới học Phật, ba vị Lão sư của tôi đều nghe danh của nhau, nhưng chưa từng gặp mặt. Tiên sinh Phương Đông Mỹ, Lão cư sĩ Lý Bình Nam, Đại sư Chương Gia, ba người chưa từng gặp mặt. Nhưng những gì chỉ đạo đối với tôi, có một việc mà ba người nói giống nhau, đó chính là “Lục Tổ Đàn Kinh”, “Lục Tổ Đàn Kinh” là Viên đốn. Ba vị Lão sư đều nói với tôi, anh không phải là căn cơ này, anh không thể học pháp môn này. Các Ngài nói pháp môn này, trước Lục Tổ Đại Sư chưa từng xuất hiện, sau Lục Tổ Đại Sư cũng chưa từng xuất hiện. Đây là lớp thiên tài, anh không phải là thiên tài, anh học thứ này thì sẽ không được chút lợi ích gì cả. Cho nên, chính chúng ta trước hết phải thừa nhận chính mình là căn tánh gì. Tôi thừa nhận chính mình là căn tánh trung hạ, nói cho các vị biết, không phải là trung thượng, không phải là trung trung, mà là căn tánh trung hạ. Căn tánh trung hạ thì thật thà niệm Phật nhất định có thể nương tựa. Nếu bạn nói pháp môn Niệm Phật không đủ nhanh, trong Kinh “A Di Đà” có nói: “*Hoặc một ngày, hoặc hai ngày, hoặc ba ngày, hoặc bốn ngày, hoặc năm ngày, hoặc sáu ngày, hoặc bảy ngày*”, bảy ngày là thành công. Pháp môn Viên đốn của bạn bảy ngày có thể thành công không? Đại sư Huệ Năng rất đặc biệt, Đại sư Huệ Năng là một ngày thành công, một ngày là thành Phật. Dùng

pháp môn Niệm Phật trong bảy ngày là thành công, thật có, thời xưa có, thời nay cũng có.

Khi tôi ở Washington DC nước Mỹ nhìn thấy cư sĩ Chu Quảng Đại niệm Phật ba ngày vãng sanh, đó là thật, không phải giả. Ông bị ung thư thời kỳ cuối. Bác sĩ trong bệnh viện đã buông xuôi việc điều trị, người nhà đưa ông về nhà, tìm đến “Hội Phật Giáo Hoa Phủ” của chúng tôi, đồng tu chúng tôi chăm sóc cho ông, trợ niệm giúp ông, thấy bệnh của ông rất nặng, khuyên ông đừng cầu khởi bệnh, nhất tâm niệm Phật cầu sanh Thế giới Cực Lạc. Chúng tôi giới thiệu Thế giới Tây Phương cho ông đơn giản và ngắn gọn, ông nghe rồi vô cùng hoan hỉ. Người này cả đời không tin Tôn giáo, chưa tiếp xúc với Phật pháp, ba ngày trước khi lâm chung mới tiếp xúc, vừa tiếp xúc thì đã hoan hỉ, nói với người nhà của ông, đừng cầu khởi bệnh, tất cả người trong nhà hãy giúp ông niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Tâm này vừa phát, bệnh của ông đang rất nặng đã không còn đau nữa, vốn dĩ bệnh này rất đau đớn, không còn đau đớn nữa, vô cùng hoan hỉ. Niệm được bảy ngày thì nói với người nhà là Phật đến tiếp dẫn ông, ông đi đến Thế Giới Cực Lạc. Còn có pháp môn nào nhanh hơn Pháp môn này nữa chứ? Người ta tu thế nào, đó là việc của họ, chúng ta không thể đi can thiệp họ. Hiện nay, xã hội này là dân chủ tự do cởi mở, ai cũng không có quyền can thiệp vào ai cả. Nhưng chính chúng ta phải rõ ràng pháp môn này, chúng ta không phải là căn tánh Viên đốn, chúng ta nên tiếp nhận giáo huấn của mười phương hết thầy chư Phật, một lòng một dạ niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ.

Câu hỏi thứ hai, Lão pháp sư tôn kính, nửa năm gần đây chúng con tiếp xúc được một vị Pháp sư đến từ Quảng Tây, có một số nghi hoặc xin thỉnh giáo. Phía sau họ có mấy câu hỏi nhỏ: câu hỏi thứ nhất, nghe vị pháp sư đó nói đã từng gặp Ngài ở Thế giới Cực Lạc, đây có phải thật không ạ?

Tôi là phàm phu, nghiệp chướng sâu nặng, tôi chưa từng đến Thế giới Cực Lạc, vậy họ đến Thế giới Cực Lạc thì có lẽ họ là Bồ Tát tái lai, họ không phải là người phàm. Nếu là Bồ Tát tái lai, đã tiết lộ tin tức này cho người thế gian thì họ phải lập tức đi, đó chính là thật. Nếu họ vẫn sống ở thế gian này thì đó là giả, họ không phải là thật. Ở trong nhà Phật chúng ta không có trường hợp như vậy,

thân phận vừa bị lộ thì lập tức đi ngay, đây là quy củ nhất định trong nhà Phật. Cho nên đây điều này không thể tin tưởng.

Nghe họ nói vị Pháp sư đó trước đây từng hôn mê, mọi người cho rằng vị ấy vãng sanh rồi, là Ngài nói vị đó vẫn chưa chết, qua ba ngày sau, vị pháp sư kia quả nhiên tỉnh lại. Mọi người thường hay nghe vị Pháp sư đó nói, pháp sư Tịnh Không là ân nhân cứu mạng của tôi, xin hỏi có sự việc như vậy không ạ?

Cả đời này của tôi chưa từng gặp qua việc này, tôi hoàn toàn không biết, hôm nay tôi nghe bạn nói, tôi mới biết là có sự việc như vậy. Bạn biết còn sớm hơn tôi, tôi không biết có việc như vậy.

Câu hỏi tiếp theo, vị Pháp sư đó nói phàm phu niệm Phật thì phải niệm sáu chữ, chỉ có Phật niệm Phật thì mới có thể niệm Phật hiệu bốn chữ, xin hỏi có phải như vậy không ạ?

Tôi chưa từng nghe qua. Tôi chỉ thấy trong “Trúc Song Tùy Bút”, chính là xem thấy trong pháp ngữ của Đại sư Liên Trì. Đại sư Liên Trì là người niệm Phật, có người thỉnh giáo Ngài, niệm Phật thì phải niệm như thế nào? Ngài dạy người ta niệm “Nam Mô A Di Đà Phật”. Có người hỏi Ngài, bản thân Đại sư Ngài niệm như thế nào? Ngài nói bản thân tôi niệm “A Di Đà Phật”. Người ta hỏi Ngài vì sao vậy? Ngài nói người phàm chưa thật sự chân tín thiết nguyện cầu sanh Tịnh Độ, thêm vào “Nam Mô” là tốt, Nam Mô là cung kính, là quy mạng, kết duyên rất sâu với A Di Đà Phật. Ngài nói tôi phát nguyện một đời này nhất định cầu sanh Tịnh Độ, Nam Mô là lời khách sáo, vậy nên không cần nói nữa, chính là một câu A Di Đà Phật. Chúng tôi đã hiểu, thật sự quyết định cầu sanh Tịnh Độ, không nghĩ đến luân hồi nơi thế giới này nữa thì niệm A Di Đà Phật. Vẫn chưa có tín tâm, đối với thế giới này vẫn còn rất lưu luyến, vẫn chưa muốn đi thì niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Tôi nghe Đại Sư Liên Trì nói như vậy chứ không phải như ý này của họ, cho nên phải rõ ràng điều này.

Câu hỏi tiếp theo, vị Pháp sư đó nói rằng đã nhiều lần đến Tịnh Độ Tây Phương, cảm nhận sâu sắc chỗ vi diệu tinh tú của bốn nguyện Di Đà, “pháp tiếp dẫn” mà vị Pháp sư đó ngộ được, có thể khiến cho ức ức người vãng

sanh, xin hỏi thật có người thần thông như vậy không ạ? Có thể tin được không? Vãng sanh như vậy liệu có nắm chắc được hơn không?

Tôi chưa từng nghe thấy, tôi chỉ thấy ở trong chú giải, là “Quán Vô Lượng Thọ Phật Kinh Tứ Thiếp Sớ”, là trong Chú sớ của Đại Sư Thiện Đạo. Có một cách nói Đại Sư Thiện Đạo là A Di Đà Phật tái lai, cách nói này ở Hàn Quốc, ở Nhật Bản đều biết, khi chúng tôi đến tham quan Nhật Bản, người Nhật Bản từng nói với tôi. Đại Sư Thiện Đạo ở trong “Tứ Thiếp Sớ” dạy chúng ta, người thực sự nhất tâm quy mạng Tịnh Độ thì nhất định không thay đổi phương hướng, mục tiêu, bạn tiếp nhận pháp môn này rồi thì thật thà niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ. Ngài nói có A La Hán đến nói với bạn, A La Hán chứng quả rồi, A La Hán nói: tôi có pháp môn tốt hơn, còn nhanh chóng hơn pháp môn này, anh có muốn học không? Người tín tâm kiên cố thì “*Cảm ơn A La Hán, con học pháp môn này là được rồi, con không muốn thay đổi nữa*”. Ngài nói lại có một Bồ Tát đến, còn cao minh hơn nhiều so với A La Hán, Bồ Tát đích thân truyền cho bạn một Pháp môn tốt, nhanh hơn so với niệm Phật cũng không tiếp nhận. Đến sau cùng nói Thích Ca Mâu Ni Phật đến cũng không tiếp nhận, A Di Đà Phật đến thì nói với A Di Đà Phật: “*Con vẫn giữ được Pháp môn của mình, một mục niệm đến cùng*”. Đây gọi là tín tâm kiên cố, đây gọi là người chân thật niệm Phật. Chính là đích thân Phật đến nói với bạn, ta có pháp môn tốt thù thắng hơn, nhanh hơn so với pháp môn này, cũng không thay đổi. Các vị hãy xem trong “Tứ Thiếp Sớ”, Ngài đưa ra mấy trường hợp, nói rõ người như thế nào mới là người chân niệm Phật, nhất định được vãng sanh Tịnh Độ.

Đại sư Ngẫu Ích ở trong “Yếu Giải” đã nói hai câu, nói được vô cùng hay, Đại sư Ấn Quang tán thán rằng, “*Cho dù A Di Đà Phật tái lai giảng “Kinh Di Đà” cũng không thể vượt hơn của Ngài*”. Đây là tán thán đến chỗ cùng cực. Đại sư Ngẫu Ích nói pháp môn Tịnh Độ có thể vãng sanh được hay không là nằm ở chỗ có Tín nguyện hay không. Chân tín thiết nguyện, người này nhất định vãng sanh. Phẩm vị cao hay thấp ở công phu trì danh sâu hay cạn, công phu niệm Phật bình thường của bạn sâu hay cạn, đó là đến Thế giới Cực Lạc phẩm vị cao hay thấp không như nhau. Nhất định được vãng sanh, có tín, có nguyện thì nhất định được vãng sanh. Chỉ sợ tín nguyện đó của bạn là giả, làm sao lại là giả? Gặp được danh văn lợi dưỡng thì hò ò, tâm thay đổi, tâm cầu sanh Thế giới

Tây Phương Cực Lạc dừng lại, đây chính là giả, không phải thật. Cho nên người thật sự niệm Phật, vào thời xưa môi trường bên ngoài cũng là trợ duyên, nhất định là khổ hạnh, nhất định là buông xuống vạn duyên. Thật đúng là nhiều việc không bằng ít việc, ít việc không bằng không việc gì, đem thời gian thầy đều dùng vào niệm Phật, đó gọi là chân thật niệm Phật.

Tiếp theo còn có câu hỏi, vị Pháp sư đó dạy chúng con công khóa sáng tối là quy mạng và cúng báo ân, giao mạng của mình cho A Di Đà Phật, để A Di Đà Phật thành toàn giúp chúng con. Cúng báo ân là cảm ân công đức truyền pháp của vị Pháp sư đó, ít nhất trước hết vì bốn nhân làm một trăm lần, trải qua trường kỳ huân nhiễm, tin chúng sẽ dần dần tin sâu không nghi, sùng bái Pháp sư đó. Làm như vậy có như pháp không? Xin hỏi như vậy có phải là đang không chế tinh thần và sùng bái giáo chủ không ạ?

Đúng hay không thì tôi không biết, trong tâm của bạn hiểu rõ là được rồi. Người học Phật chúng ta phải học tâm địa nhân hậu, cho dù họ làm ác đa đoan, chúng ta cũng không để ở trong tâm, càng không thể để ở trên miệng, nhân quả của ai người đó tự gánh.

Câu hỏi tiếp theo, cứ mỗi lần vị Pháp sư đó báo cáo chuyên đề đều hoan nghênh mọi người quyên góp tài trợ, danh nghĩa là dùng tiền làm công đức, tránh tai nạn cho gia đình. Không cố định số tiền mọi người đóng góp, lý do là không biết mọi người mắc nợ thế nào, do phước báo của mỗi người mà định giá, hơn nữa chuyển tiền vào tài khoản cá nhân, như vậy có phải là vì cá nhân để thu gom tiền tài không ạ?

Việc này tôi nghĩ cũng không cần tôi trả lời, sau khi bạn học Phật được mấy năm thì bạn sẽ tự nhiên rõ thôi. Thích Ca Mâu Ni Phật đã làm ra một hình mẫu cho chúng ta, cả đời chưa từng hóa duyên, chưa từng quyên góp, chưa từng xây dựng đạo tràng. Chúng ta hiện nay ở thời đại này, chúng ta nghĩ đến hành nghi của Thế Tôn khi còn tại thế thì mới thật sự thể hội được dụng ý về cách làm như vậy của Ngài, tránh cho chúng ta bị đọa lạc. Phiền não Tham Sân Si Mạn, chúng sanh lục đạo ai cũng có, nhất định không được tăng trưởng Tham Sân Si Mạn cho họ, nếu làm như vậy thì Phật Bồ Tát đã có lỗi với chúng sanh rồi. Cho

nên Phật Bồ Tát đã làm ra thị hiện cho chúng ta, đều là Tăng khổ hạnh, đây là xuất gia; người tại gia cũng không ngoại lệ, không ai mà không tu khổ hạnh.

Lão sư của tôi, cư sĩ Lý Bình Nam là người tại gia. Đã qua đời mười mấy năm rồi, Đài Trung giữ gìn một nhà tưởng niệm cho Ngài, các vị có cơ hội hãy đến đó xem thử thì các vị sẽ biết, Ngài không khác gì vị Tăng khổ hạnh, quần áo mặc ngoài, quần áo lót, tất vớ đều là vá chằng vá chịt, là Ngài tự vá. Khi đó chúng tôi ở cùng thì không biết, Ngài mặc ở trong, bên ngoài không nhìn thấy nên không biết được, sau khi Ngài qua đời, nhìn thấy di vật của Ngài thì mới phát hiện. Mà bên ngoài thì bộ quần áo Tôn Trung Sơn ngài mặc suốt ba, bốn mươi năm, ra khỏi nhà làm khách chính là một bộ quần áo, không có bộ thứ hai. Cúng dường rất nhiều, trong đồng học có không ít người phú quý, cúng dường cho Lão sư rất nhiều, nhưng Lão sư nhận rồi thì chuyển tay tặng người khác. Khi đó tôi theo Ngài học tập, chưa xuất gia, đời sống vô cùng thanh khổ, Ngài còn tặng tôi mấy bộ quần áo, đều rất đẹp, chất liệu rất tốt. Tôi không biết Ngài tiết kiệm như vậy, cho nên sau khi thấy rồi khiến người cảm động. Phật giáo chúng ta tùy duyên chứ không phan duyên, tùy duyên thì phải đề phòng tặng trưởng Tham Sân Si Mạn, điều này vô cùng quan trọng.

Tiếp theo là câu hỏi thứ ba, vô thủy vô chung là ý nghĩa gì ạ?

Gần đây chúng tôi giảng “Kinh Hoa Nghiêm”, giảng qua không ít lần “*không sanh không diệt, không đến không đi*”, nếu bạn nghe hiểu ý này thì bạn sẽ hiểu rõ “vô thủy vô chung”. Đúng là toàn bộ hiện tượng vũ trụ không có bắt đầu, cũng không có kết thúc. Nếu thực sự bạn không hiểu thì tôi dẫn dụng hai câu nói của Thế Tôn trong “Kinh Lăng Nghiêm”, bạn cứ suy nghĩ tỉ mỉ. Phật nói những hiện tượng này đến như thế nào? “*Xuất sanh ở đâu, diệt tận ở đó*”, nếu bạn hiểu câu nói này thì bạn đã hiểu rõ “Vô thủy Vô chung” rồi. Nếu có thủy có chung thì nó không thật, thật có sự việc như vậy, “Vô thủy Vô chung” là giả chứ không phải thật. Chúng ta xem Bồ Tát Di Lặc trả lời câu hỏi của Thế Tôn, Thế Tôn hỏi Ngài: “*Chúng sanh đều có ý niệm, vậy có mấy niệm? Có mấy hình? Có mấy thức?*”. Bồ Tát Di Lặc trả lời rằng: “*Trong một khảy móng tay có ba mươi hai ức trăm ngàn niệm*” ba mươi hai ức trăm ngàn, hiện nay chúng ta tính toán ra là ba trăm hai mươi ngàn tỷ. Một khảy móng tay có ba trăm hai

mười ngàn tỷ ý niệm; “*niệm niệm thành hình*”, hình chính là hiện tượng, mỗi niệm đều có hiện tượng, “*hình đều có thức*”. Nếu bạn hiểu câu nói này thì bạn sẽ hiểu rõ “Vô thủy Vô chung”. Hiện tượng mà ngày nay chúng ta nhìn thấy chính là tướng liên tục, bạn không có cách gì thấy được chân tướng, bạn cũng rất khó thể hội được.

Câu hỏi tiếp theo, Sơn hà Đại địa cây cỏ hoa lá bởi do tai nạn mà thọ báo, xin hỏi quả báo của chúng hình thành như thế nào ạ?

Quả báo của chúng là tùy theo chúng sanh hữu tình mà sinh ra, cho nên “*Hết thấy pháp từ tâm tướng sanh*”, chúng không có tâm tướng. Tuy không có tâm tướng nhưng chúng sẽ chịu sự chuyển biến bởi tâm tướng của chúng sanh hữu tình, đây là trên “*Kinh Hoa Nghiêm*” đã nói: “*Tình dữ vô tình, đồng viên chủng trí*”. Bạn thành Phật rồi thì bạn nhìn thấy Sơn hà Đại địa, hết thấy chúng sanh, hết thấy chúng sanh này đã bao gồm cây cỏ hoa lá Sơn hà Đại địa, viên thành Phật đạo. Viên thành Phật đạo là gì? Toàn là thị hiện của tánh đức trong tự tánh, là ý nghĩa này. Pháp tánh và Pháp tướng là một không phải hai, Đại đức xưa gọi là: “*Lấy vàng làm vật, vật nào cũng là vàng*”. Vậy bạn nhìn thấy sơn hà đại địa, tất cả hiện tượng toàn là vàng, toàn là tự tánh, tự tánh chính là Phật, cho nên gọi là pháp thân, pháp thân chính là tự tánh.

Tiếp theo là câu hỏi thứ năm, trong giai đoạn khó khăn, một số nông dân thiếu nợ nhà nước mà không thể trả, bởi vì nhà nước vẫn không truy cứu, vậy thì đời sau liệu có phải trả nợ không? Người vãng sanh liệu có cần phải trả không ạ?

Người vãng sanh thì không cần nữa, họ đã thoát ly rồi. Nhưng nếu người vãng sanh lại đến thế gian này để ứng hóa làm chúng sanh, gặp phải duyên này thì vẫn phải trả. Làm sao biết được? Thích Ca Mâu Ni Phật đã thị hiện cho chúng ta, Thế Tôn đã thành Phật từ sớm rồi, trong “*Kinh Phạm Võng*” nói, lần này Ngài đến thế gian này thị hiện thành Phật là lần thứ tám ngàn, đây chính là nói rõ đã sớm thành Phật rồi. Lần này Ngài đến thị hiện vẫn có ba tháng chịu quả báo ăn lúa ngựa, đây là nói rõ cho người thế gian “*Vạn pháp giai không, nhân quả bất không*”. Thành Phật rồi thì khi nhân duyên tụ hội vẫn phải trả nợ, không

thể không trả! An Thế Cao thực sự đã chứng đắc quả vị gì thì chúng ta không biết, ít nhất Ngài là Pháp thân Bồ Tát, là Viên Giáo Sơ Trụ trở lên. Thị hiện ở Trung Quốc, bạn hãy xem truyện ký, truyện ký của An Thế Cao, vẫn còn phải hai lần đền mạng, đều là ở Quảng Châu. Là trong đời quá khứ ở đó lỡ làm tổn hại người, hại chết người, ngộ sát chứ không phải cố ý, cho nên khi phải trả nợ thì vẫn là bị người khác ngộ sát, trả nợ hai lần. Đây chính là nói với chúng ta, nợ mạng thì phải đền mạng, nợ tiền phải trả tiền. Cho nên, sau khi chúng ta hiểu rõ rồi thì mới biết, thế gian này có cái gọi là chiếm phần hơn, không có sự việc này, cũng không có việc chịu thiệt thòi. Nhân quả thông ba đời, cho nên không cần tính toán, cả đời này người khác chiếm phần của chúng ta thì cứ hoan hỉ, đời sau còn sanh thêm lãi mà, có gì mà phải ảo não như vậy chứ! Cho nên chính chúng ta nhất định không thể chiếm phần lợi của người khác, vậy mới thật sự hiểu được lời người xưa: “*Chịu thiệt thòi là phước*”. Đối với thiệt thòi thật sự không hề cảm thấy ta thiệt thòi, ta bị lừa, không hề có, như không có việc gì thì người này phước báo rất lớn! Nếu đúng thật là thiếu nợ thì cứ trả cho hết, hết sạch nợ. Nếu không phải là ta nợ họ mà họ đến chiếm của ta, đời sau họ còn phải trả gấp bội, hà tất phải tính toán? Cứ hoan hỉ nhường cho họ, tương lai họ cũng hoan hỉ trả cho bạn, bạn nói xem tốt biết mấy.

Câu hỏi tiếp theo, “Phật thị môn trung, hữu cầu tất ứng”, xin hỏi làm thế nào để cầu được mối quan hệ nhân tế tốt, giúp cho trên đường học Phật không gặp chướng ngại ạ? Sau khi đệ tử học Phật, thật sự giống như con chuột băng qua đường vậy, bị người người đánh mắng, vô cùng buồn rầu.

Câu hỏi này của bạn hỏi rất hay, kết nhân duyên như thế nào? Phật dạy chúng ta Tứ Nhiếp Pháp, đó chính là rộng kết nhân duyên. Điều đầu tiên trong Tứ Nhiếp Pháp là “Bố thí”, Bố thí không nhất định là nói về tiền tài, cái đầu tiên là gì? Bố thí chân thành, bất luận đối xử với ai, đối xử với oan gia trái chủ, ta cũng đều dùng tâm chân thành để đối xử, họ lừa gạt ta, ta không lừa gạt họ thì vấn đề này mới có thể hóa giải. Bố thí lễ phép, Bố thí nụ cười, Bố thí đại lượng, độ lượng phải lớn, Bố thí bao dung, thấy đều gọi là Bố thí! Bố thí sự quan tâm, Bố thí sự giúp đỡ, nơi nơi có thể xả mình vì người, người nào mà chẳng hoan nghênh bạn chứ! Oan gia đối đầu họ cũng sẽ đi. Không được đối lập, không được keo kiệt. Cho nên trong nhà Phật, chúng ta đặt tượng Hòa Thượng Bồ Đại, tức là Bồ

Tát Di Lặc, đặt ở ngay trước điện Thiên Vương, vừa bước vào cửa thì bạn nhìn thấy đó là gì? Đó chính là dạy bạn: Người học Phật thì người người đều hoan hỉ với bạn, người người đều mong muốn thân cận bạn, bạn giống như Bồ Tát Di Lặc như vậy là được. Trong đây có điều rất quan trọng là đừng nhớ lỗi của người khác, đừng nhìn vào lỗi của người khác, hãy nhìn vào chỗ tốt của người khác. Tiếp nhận sự phê bình của người khác, vĩnh viễn đừng đi phê bình người, oan nghiệp của bạn mới có tiêu được sạch sẽ, sau đó hết thấy thiện duyên đều hiện tiền. Trước hết phải tu Nhẫn Nhục Ba La Mật, trước hết phải học chịu thiệt thì mới có phước báo. Lễ tiết này rất quan trọng, đối với bất kỳ người nào lễ tiết đều chu đáo. Cho nên bạn thật sự thực hiện “Đệ Tử Quy”, thực hiện “Cảm Ứng Thiên”, thực hiện Thập Thiện Nghiệp thì bạn chắc chắn là đi khắp nơi được người hoan nghênh. Oan gia trái chủ gặp bạn cũng không gây phiền phức, cũng đều bị bạn cảm hóa, phải thật sự đi làm.

Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi làm thế nào để giúp bệnh nhân tự kỷ và các bệnh tâm thần khác khôi phục lại bình thường? Trong xã hội hiện đại ngày càng nhiều người mắc phải loại bệnh tâm thần này, tuổi càng ngày càng trẻ, xin hỏi Phật pháp có phương pháp gì để tránh khỏi lo lắng thống khổ này không ạ?

Việc này quan trọng nhất là người nhà phải chăm sóc, những điều này trong Phật pháp nói là thuộc về bệnh nghiệp chướng, đối trị bệnh nghiệp chướng, nói thật ra người khác không giúp được, chỉ có bản thân họ thật sự Sám hối. Sám hối nghiệp chướng thì bệnh của họ sẽ có thể hồi phục. Đây là việc vô cùng khó khăn, vì sao vậy? Bản thân họ không biết Sám hối. Người nhà dùng phương pháp gì dẫn dắt họ, giúp đỡ họ, giúp họ Sám hối, họ ở bên cạnh cứ dần dần học theo, đến khi bản thân họ thật sự phát tâm Sám hối thì sẽ có hiệu quả. Người nhà giúp họ Sám hối, bản thân họ ở đó cứ ngày ngày đại đại thì không đạt được hiệu quả. Nhưng người nhà đừng nản lòng, vì sao vậy? Chuyển trở lại không dễ dàng như vậy, không phải đơn giản như vậy, rất có tâm nhẫn nại, ngày ngày cứ làm như vậy. Thời gian huân tu lâu dài, dần dần, bạn sẽ thấy qua thời gian mấy năm, thậm chí là thời gian mười mấy năm họ tỉnh trở lại, giúp họ đoạn ác tu thiện làm nhiều việc tốt, vậy là được. Người nhà làm cho họ, lợi ích họ có được, trong “Kinh Địa Tạng” nói rất rõ ràng, là một phần bảy, người tu công đức được

sáu phần bảy, bạn hồi hướng cho họ, họ chỉ có thể được một phần bảy. Bảy không phải là con số, là đại biểu, là ý nghĩa viên mãn, đó chính là thời gian dài không phải thời gian ngắn.

Câu hỏi thứ tám, học trò khi chưa học Phật thì mê hoặc điên đảo, thờ cúng Đại tiên, sau này học tập Phật pháp thì tiến họ đi. Nhưng trước mắt vẫn có bộ phận chúng sanh còn ở trên thân con nhiều loạn, phá hoại, đệ tử vô cùng khổ sở, tụng Kinh siêu độ đều không có hiệu quả. Xin hỏi phải nên làm thế nào mới có thể khiến họ rời khỏi thân con ạ?

Bạn phải phát chân tâm mới được, nhất chân nhất thiết chân, chân tâm học Phật, đối với những oan gia trái chủ này có thể trao đổi với họ, cũng không nhất định bài xích họ, họ cũng là chúng sanh, họ cũng rất khổ não, cũng là mê hoặc điên đảo, thường hay khai thị cho họ, chính mình niệm Phật, bảo họ cùng niệm cùng tu hành, cùng sanh Tịnh Độ. Họ đang ở trên thân của bạn, họ biến thành thân hộ pháp của bạn, họ sẽ không nhiễu loạn bạn, sẽ không khiến bạn có bất kỳ thống khổ nào nữa. Cho nên phải xem họ là chính mình, xem là người một nhà, phương pháp này tốt hơn bất kỳ điều gì. Hiện nay hiện tượng chúng sanh dựa vào thân thể con người là vô cùng nhiều, có người biết, nhưng vẫn còn phần lớn mà chính mình không biết, vì sao vậy? Họ chưa gây hại cho bạn nên bạn chưa cảm thấy được. Bạn thật sự tu hành đoạn ác tu thiện thì họ kính phục bạn, họ sẽ hộ trì bạn. Nếu bạn tiếp tục muốn làm ác, còn có bất thiện thì họ sẽ coi bạn không ra gì, xem thường bạn. Đôi khi còn cười nhạo bạn, bạn sẽ xảy ra hiện tượng thống khổ, lỗi lầm mà bạn đã làm rất lớn thì họ sẽ thật sự kiếm bạn gây phiền phức, họ sẽ trừng phạt bạn. Trường hợp này rất nhiều, chỉ cần bạn thật bình lặng tỉ mỉ quan sát, xung quanh đều có thể thấy được, báo ứng rất nhanh chóng.

Câu hỏi tiếp theo, trong xã hội hiện đại, các loại dụ hoặc sát đạo dâm vọng vô cùng nghiêm trọng. Có một số mối quan hệ nam nữ không chính đáng, khiến người ta nghĩ đến những gì viết trong cuốn “Liêu Trai” thời xưa. Sau khi con người bị tinh linh dụ hoặc thì không có cách gì tự khắc chế được hiện tượng dị thường. Dưới đây họ có hai câu hỏi, nếu thật sự bị tinh linh dụ

hoặc, ngoại lực quá nhiều thì phải nên hóa giải duyên phận này như thế nào ạ?

Đúng là những tinh linh này, chúng sẽ dụ hoặc bạn, chúng sẽ nhiễu loạn bạn, vì sao chúng không đi quấy nhiễu người khác? Vì sao chúng không dẫn dụ người khác? Vì sao chúng dẫn dụ bạn? Bạn phải suy nghĩ nhiều, bạn không thể trách chúng, bạn phải trách chính mình, nhất định là bạn có suy nghĩ tà vạy, chúng có cảm ứng thì chúng mới đến. Bạn không có suy nghĩ tà vạy, tâm địa quang minh chính đại thì chúng đi đến trước mặt bạn chúng cũng không dám lại gần, vì sao vậy? Quang minh chính đại là hào khí, trên thân của bạn phóng quang, chúng không thể tiếp xúc; bạn có tà niệm thì chúng thừa cơ mà nhập, chúng sẽ đến thôi. Một loại khác là trong đời quá khứ bạn và chúng có duyên, gặp được rồi, đây là trong đời quá khứ có duyên, đây là nhân, hiện nay tâm bạn bất chánh, đây là duyên. Trong đời quá khứ, cho dù bạn có duyên với chúng, nhưng hiện nay tâm hạnh của bạn đoan chánh thì chúng chưa có duyên này, không có cơ hội để tìm bạn gây phiền phức. Do đây có thể biết, giải quyết vấn đề này vẫn là ở chính mình, chính mình phải giữ tâm đoan chánh, bạn thật sự phát tâm, thọ trì Tam Quy, trọn đủ Ngũ Giới thì sẽ không có việc gì. Cho nên người thọ Tam Quy Ngũ Giới rất nhiều, nhưng là giả không phải thật, nếu thật sự thọ thì không thể có việc như vậy. Bạn xem bạn thật sự thọ Tam Quy thì có thần Hộ pháp bảo hộ cho bạn; thọ Ngũ giới, mỗi một giới có năm vị thần Hộ giới, Ngũ giới trọn đủ thì có hai mươi lăm vị thần Hộ giới ngày đêm bảo hộ bạn. Những yêu ma quỷ quái này chính là oan gia trái chủ muốn báo cũng không dám. Bạn thật sự tu trì, mỗi ngày đem công đức tu hành của chính mình hồi hướng cho họ, họ sẽ hoan hỉ, họ thật sự có được lợi ích. Thường xuyên hồi hướng, thường xuyên siêu độ cho họ, họ thật được độ, thật có vãng sanh Thế giới Cực Lạc, vãng sanh cõi trời, lại quay về nhân gian rất nhiều, giúp đỡ như vậy thì oan nghiệp sẽ hóa giải.

Câu thứ hai, nếu có người thân không tin Phật pháp, gặp phải những việc này thì làm thế nào khéo léo giúp đỡ họ ạ?

Hãy đem những đạo lý, sự thật nhân quả này, có thể thường xuyên nói cho họ nghe, những tư liệu này rất nhiều, xưa nay trong ngoài nước đều có thể giới thiệu cho họ. Phân lượng rất nhiều, nếu họ không muốn tiếp nhận thì hãy ngẫu

nhiên chọn ra những phần đặc sắc, chia đoạn ra, thường hay cung cấp cho họ một chút, dần dần họ sẽ giác ngộ, sẽ quay đầu. Có tâm giúp đỡ họ, đây là thiện ý rất tốt.

Tiếp theo là câu hỏi thứ mười, hiện nay đi học trên trường không tránh khỏi rất nhiều nội dung làm lầm lạc học sinh. Xin hỏi nếu gặp phải nội dung có nhận thức sai lầm đối với Phật pháp, nhưng lại phải trả lời trong thi cử, giáo viên và học sinh liệu có phạm phải tội nghiệp hủy báng Phật pháp không ạ?

Việc này đương nhiên là có, nhưng nhân tố rất nhiều, chúng ta không cần để việc này trong tâm, điều quan trọng nhất là chúng ta phải đích thân biểu diễn ra Phật Pháp chân chánh cho người khác xem, để cho đại chúng trong xã hội nhận thức lại về Phật pháp, điều này rất quan trọng. Nhận thức Phật giáo không phải là xem ở chùa chiền, cũng không phải là xem Kinh điển, họ không xem Kinh điển, họ xem hình dáng của người học Phật các bạn, là kiêu dáng của người học Phật tại gia, xuất gia các bạn. Cái gì bạn cũng tốt hơn họ thì họ bội phục, học Phật tốt, có giá trị; nếu cái gì bạn cũng không bằng họ thì làm sao người ta ngưỡng mộ bạn được? Hết thầy đều làm từ chính mình, làm từ bản thân mình, vậy là đúng rồi.

Câu hỏi tiếp theo, hiện nay các quốc gia vì để cạnh tranh nên mỗi năm đều đầu tư khoản tiền rất lớn để thúc đẩy nghiên cứu biến đổi gen. Xin hỏi những nghiên cứu này có ảnh hưởng lớn cỡ nào đối với nhân loại? Quả báo của người nghiên cứu như thế nào?

Độ lớn của sự ảnh hưởng này không cần tôi phải nói, hiện nay trong xã hội này, các phương tiện truyền thông báo chí đã nói rất nhiều, đương nhiên là có nhân quả, thiện nhân có thiện quả, ác nhân có ác báo, nghiệp nhân quả báo, ai làm người đó gánh. Bạn không cần phải để ở trong tâm, bạn có thể bình lặng quan sát nhân duyên quả báo thì bạn sẽ hiểu rõ toàn bộ.

Câu hỏi tiếp theo, trong khi Lão pháp sư giảng Kinh có nói “Phật và Ma là một không không phải hai, người giác là Phật, kẻ mê là Ma”. Xin hỏi khi Thế Tôn trụ thế, nhân duyên tồn tại của Ma Vương Ba Tuần là như thế nào?

Ma Vương là đại biểu cho mặt Mê, Phật là đại biểu cho mặt Giác, Mê và Ngộ không như nhau. Mê Ngộ này là ở trong Lục Đạo, ngoài Lục Đạo chỉ có Giác, không có Mê. Mê thì họ mới có thiện ác, mới có sự xuất hiện của ba đường thiện và ba đường ác, vậy là bạn sẽ hiểu, Ma Vương là ở trong Lục Đạo Luân Hồi, vì sao họ biến thành Ma? Phước báo lớn, hành thiện tu phước phước báo lớn. Vì sao biến thành Ma? Chưa đoạn được phiền não, Tham Sân Si Mạn rất nặng, họ tu phước, họ đoạn ác tu thiện, họ tu phước nhưng họ không giác. Giác thì họ thuộc về bên Phật, họ không giác thì thuộc về bên Ma, Ma là đến như vậy, cho nên Ma có đại oai đức, có đại phước báo.

Câu hỏi thứ hai, Ma Vương Ba Tuần nói với Thế Tôn: “Thời kỳ mạt pháp sẽ sai ma con ma cháu của ông ta đến phá hoại Phật pháp”, xin hỏi đây là nguyên nhân gì?

Nguyên nhân này, tôi nghĩ bạn chỉ cần bình lặng mà suy nghĩ một chút thì bạn sẽ hiểu rõ thôi, nói chung không gì ngoài đổ ky, chướng ngại. Khi Thích Ca Mâu Ni Phật còn tại thế, Ba Tuần nhìn Phật không vừa mắt, vì sao vậy? Tiếng tăm của Phật quá lớn, vượt qua ông ta, chúng sanh cung kính đối với Thích Ca Mâu Ni Phật vượt qua ông ta, cúng dường cũng nhiều hơn ông ấy. Tham Sân Si Mạn của ông ta chưa giảm bớt, ông không phải là “*Siêng tu Giới Định Huệ, diệt trừ Tham Sân Si*”, ông ta là gì? Ông đúng là siêng tu Giới Định Huệ nhưng chưa diệt trừ Tham Sân Si, cho nên Giới Định Huệ của ông ta biến thành phước báo, biến thành phước đức. Mục đích của siêng tu Giới Định Huệ trong Phật pháp là để dứt trừ tham sân si, cho nên cái thành tựu là công đức, cái thành tựu là trí huệ, không như nhau. Đối với thần thông, pháp lực, phước báo của Ma Vương thì không có gì để nói, Phật không đổ ky, đệ tử Phật cũng không đổ ky, rõ ràng hơn bất kỳ điều gì. Bởi vì đệ tử Phật không cần những thứ này, họ muốn tu khổ hạnh, trong khổ hạnh thì không tăng trưởng Tham Sân Si. Nhưng trong phước báo thì họ sẽ tăng trưởng Tham Sân Si, bạn chưa có Định Huệ tương đối nên bạn không khống chế được, thì chắc chắn sẽ tăng trưởng. Chính bởi nguyên nhân này cho nên Phật mới kiên trì chính Ngài lấy thân làm gương, cả đời tu khổ hạnh. Nếu Ngài không làm ra một hình mẫu thì làm sao Đệ tử đời sau có thể tin tưởng chứ? Ngài trước hết làm ra hình dáng như vậy cho chúng ta xem.

Cho nên đây là điều mà chúng ta phải cảm ân, chúng ta phải có thể thể hội được vì sao Phật làm như vậy.

Câu hỏi tiếp theo, con từng nghe trong đĩa giảng Kinh Lão pháp sư nói có một số người bởi nhân duyên đặc biệt nên có được siêu năng lực. Đệ tử có vị đồng hương sau khi khỏi bệnh hiểm nghèo thì tự xưng có thể câu thông với Phật Bồ Tát, đồng thời có thiên nhãn thông. Xin hỏi loại tình hình này là thuộc về Quỷ thần dựa thân hay có nguyên nhân gì khác ạ?

Quỷ thần dựa thân chiếm đa số, ở trong nước, ngoài nước đều có, hơn nữa rất phổ biến. Trong Quỷ thần có hai loại, có một loại là thiện thần, có một loại là bất thiện, nếu là thiện thần, đúng là không có hại gì với họ. Hình như chúng tôi xem thấy ở nước Mỹ trong thời kỳ Thế chiến thứ hai, có nhà tiên tri nổi tiếng nhất nước Mỹ tên là Casey (Cây-xi), tôi từng xem rất nhiều tài liệu về ông, người đó là Quỷ thần dựa thân. Vị quỷ thần dựa thân là một người bạn tốt của ông, rất lương thiện, dựa vào cơ thể của ông để tu công đức, hai người đều có được chỗ tốt, trị bệnh giúp người, dự báo về một số tai nạn. Nếu người ta đi hỏi ông làm thế nào để phát tài? Phát tài nhanh nhất chính là làm sao để trúng số! Ông hoàn toàn không trả lời. Ông thật sự biết, không phải không biết, từ trước đến nay chưa từng trả lời việc này, liên quan đến mưu tính lợi ích cá nhân của bạn thì ông không trả lời. Bạn có khổ nạn thì ông sẽ giúp bạn, đây là thiện thần, loại thiện thần này ở trên thế gian cũng không ít. Nhưng bạn phải hiểu là Thần bất thiện cũng rất nhiều, đây là điều nhất định phải lưu ý. Đối với sự việc này, chúng ta gặp được thì phải cẩn thận mà đi thăm tra, nội dung tin tức mà họ tiết lộ nếu hợp tình, hợp lý, hợp pháp thì đáng để chúng ta làm tham khảo. Nếu trong đây muốn chúng ta lấy bao nhiêu tiền để làm việc tốt gì mới có thể tiêu tai thì việc này không như Pháp, chúng ta có thể bỏ qua, phải hiểu điều này. Cho nên người bị lừa rất nhiều, nếu bị Quỷ thần lừa thì rất oan uổng! Cho nên nhất định phải thăm tra cho rõ ràng.

Câu hỏi tiếp theo, Đệ tử học Phật hơn một năm, trong nhà mỗi buổi tối đều phát “Kinh Địa Tạng”, khi nằm mộng thường có Quỷ thần đến cầu giúp đỡ, chúng con đúng là chưa có công phu tu hành, phải làm thế nào mới có thể thật sự giúp đỡ họ là khổ được vui ạ?

Mỗi ngày buổi tối đều phát “Kinh Địa Tạng” chính là giúp đỡ, thời gian khác thì bạn có thể niệm Phật, lấy câu Phật hiệu hồi hướng cho họ. Niệm “*Nam Mô Địa Tạng Vương Bồ Tát Ma Ha Tát*”, niệm danh hiệu này cũng có thể hồi hướng cho họ, đây đều là điều chúng ta có thể làm được. Bạn giúp họ, họ hoan hỉ, họ cảm ân, cho nên những Quỷ thần này cũng hộ trì bạn, Quỷ thần hộ trì thì bạn làm việc sẽ rất thuận lợi.

Tiếp theo họ có hai câu hỏi nhỏ, vì sao chúng ta có thể nhìn thấy Quỷ thần? Đặc biệt khi nghe Kinh, niệm Phật, thường xuyên có Quỷ thần đến.

Đây là cảm ứng, bạn không tin Quỷ thần, bạn cũng không chịu giúp họ thì họ không đến, họ đến thì cũng chẳng có tác dụng gì, không có chỗ tốt, là do bạn thật sự tin. Bao nhiêu năm nay tôi đã gặp được quá nhiều, tôi từng hỏi họ, tôi hỏi: “Vì sao các vị tìm tôi mà không tìm người khác?” Họ trả lời rất chắc chắn, họ nói vì Thầy tin, Thầy có thể giúp đỡ tôi thì tôi mới đến tìm Thầy. Họ nói nếu Thầy không tin, Thầy không thể giúp đỡ tôi thì tôi đến tìm Thầy có tác dụng gì chứ? Tôi mới hiểu rõ đạo lý này, nói rất có đạo lý. Họ đến tìm tôi, chúng tôi thật sự giúp họ, chúng tôi mỗi ngày giảng Kinh, niệm Phật, tụng Kinh đều hồi hướng cho họ, đều lập cho họ một bài vị nhỏ, cúng Thần như Thần đang ở đó; chúng tôi tôn trọng họ, không xem thường họ. Chúng tôi biết họ vốn dĩ cũng là Phật, ở trong Lục Đạo chúng tôi không cùng tầng không gian với nhau, chúng tôi đều là Mê mà không Giác. Chúng tôi có duyên phận gặp được Phật pháp; hay nói cách khác, trong sự bất giác này nếu so sánh với họ thì chúng tôi là thành phần giác ngộ cao hơn họ, họ kém hơn chúng ta. Chúng tôi đối xử với họ như đối với đồng tu, chúng tôi có nghĩa vụ giúp đỡ họ.

Câu hỏi tiếp theo, có người nói: “Chúng tôi là chúng sanh phi nhân”, khiến chúng con cảm thấy rất sợ hãi. Phải nên chân thật tu hành như thế nào để đời này chắc chắn được vãng sanh ạ?

Chúng sanh phi nhân, người cũng là chúng sanh, ý nghĩa của chúng sanh là hiện tượng của chúng duyên hòa hợp mà sanh khởi, gọi là chúng sanh. Hữu tình, vô tình trong Lục đạo đều là hiện tượng chúng duyên hòa hợp sanh khởi, cho nên chúng sanh là bao gồm tất cả sanh vật. Thập Pháp Giới y chánh trang nghiêm,

cây cỏ hoa lá là chúng sanh, chúng duyên hòa hợp, Sơn hà Đại địa cũng là chúng sanh, những gì mà Lục căn của bạn tiếp xúc được không gì không phải là chúng sanh. Những suy nghĩ mà trong tâm bạn khởi lên vọng tưởng cũng là hiện tượng chúng duyên hòa hợp sinh khởi, cho nên phạm vi của chúng sanh rất lớn. Chúng sanh phi nhân là chỉ cho tất cả chúng sanh không phải là loài người, bạn không hiểu thấu thì bạn sẽ thấy sợ hãi; bạn hiểu thấu rồi thì bạn không sợ, không có gì đáng sợ cả. Cõi quỷ, người nào trong chúng ta mà không từng ở trong Cõi quỷ, đều từng làm quỷ, đâu có người nào mà chưa từng ở Địa ngục, từ Địa ngục đi ra. Cho nên nói ở trong Lục đạo, cõi nào cũng đều đã từng trải qua. Trong nhiều đồng học, cũng có người từng làm Thiên Vương, hiện nay từ Thiên Vương, phước trời hưởng hết rồi thì đọa lạc xuống nơi này. Tu phước thì nâng lên, tạo tội thì bị đọa lạc xuống, Lục đạo là sự việc như vậy. Cho nên bất kỳ cảnh giới nào hiện tiền, cứ lấy tâm bình thường để nhìn thì không có việc gì đáng vui, cũng không có việc gì đáng sợ.

Gặp được pháp môn Tịnh Độ quá khó, quá khó gặp được, hết thầy chư Phật Như Lai đều tán thán duyên này, không dễ gì gặp được. Sau khi gặp được rồi mà chân thật tin tưởng thì nhất định đời này phải sanh Tịnh Độ, làm thế nào để nắm chắc được? Chúng ta không thể sanh là vì có nghiệp chướng chướng ngại. Nếu thật có thể sám trừ nghiệp chướng thì chướng ngại không còn nữa. Cho nên ngay cả bậc Thánh nhân quân tử ở thế gian đều nói: “*Nghe lỗi thì vui*”, đây là Thánh Nhân, đây là gì? Chúng ta gọi là Đại Trí, Đại Nhân, Đại Dũng, là loại người nào? Nghe người khác nói đến lỗi lầm của ta thì ta có thể tiếp nhận, ta có thể phản tỉnh, ta có thể sửa lỗi đổi mới, người này chính là Đại Trí, Đại Nhân, Đại Dũng, người này trọn đủ mỹ đức của Thánh Hiền, trọn đủ điều kiện để thành Phật làm Tổ. Nếu vừa nghe thấy người khác nói lỗi của mình, lập tức đã nổi giận, không thể tiếp nhận, vẫn đưa ra nhiều ngôn từ để phản bác, đây là phạm phu. Bạn thử nghĩ xem trong số đại chúng mà chúng ta tiếp xúc, bao gồm cả chính mình, xem chúng ta là loại người nào? Người khác nói lỗi của ta thì có thể tiếp nhận không? Có muốn đi phản bác không? Người hiểu rõ thì trong tâm rõ ràng, nhất định sẽ không phản bác. Vì sao vậy? Sau khi phản bác rồi thì sẽ không có người nào nhắc nhở mình nữa, chính mình phát hiện ra lỗi lầm của chính mình thì quá khó! Đó là người nào? Là Thánh Nhân. Hiền Nhân cũng

không làm được, Hiền Nhân trở xuống muốn sửa lỗi đổi mới thì sao? Nhìn người khác, bạn nhìn lỗi của người khác thì rất dễ, bạn nhìn lỗi của mình thì rất khó.

Cho nên Hiền Nhân là gì? Nhìn lỗi của người rồi hồi quang phản chiếu, người khác là cái gương, lập tức soi lại xem chính mình có hay không? Có thì sửa, không thì khích lệ, đây là đạo Thánh Hiền. Đây là điều mà chư Phật Bồ Tát, Đại Thánh Đại Hiền tán thán. Không có gì khác, chúng ta muốn thành tựu chắc chắn được vãng sanh Tịnh Độ thì phải dũng cảm sửa lỗi, người khác nói lỗi của chúng ta thì chúng ta phải cảm ân, cảm ân họ đã nhắc nhở. Họ nói sai, hiểu lầm cũng cảm ân, khi nói sai, không phải vậy thì nhắc nhở chúng ta, chúng ta không phạm phải lỗi lầm này thì rất tốt, có thể nhắc nhở đều là Đại ân Đại đức. Chúng ta sửa lỗi đổi mới, thành Thánh thành Hiền, tương lai vãng sanh thành Phật, chính là báo đáp họ, đây thật sự gọi là Tri ân Báo ân. Cho nên con người phải nên vĩnh viễn sống trong thế giới cảm ân, bạn nói xem bạn vui sướng biết bao, đây mới gọi là người thật sự hạnh phúc mỹ mãn. Thánh Hiền nhân thường nói với chúng ta “*Nhân giả vô địch*”, trong Phật pháp thì *Nhân giả* là tôn xưng của Bồ Tát, chính là người nhân từ, lại nói rõ một chút, người Đại từ Đại bi gọi là người Nhân. Vô địch là gì? Trong tâm của họ không có đối lập thì gọi là vô địch, trong nội tâm của họ không tìm được điều nào đối lập. Người khác đối lập với ta thì không vấn đề gì, trong tâm ta không đối lập với người, vậy là được, thân tâm thư thái, cho nên tướng mạo, thể chất của bạn đều sẽ hồi phục bình thường. Đúng thật là trong Phật pháp thường nói ít bệnh ít buồn, buồn là gì? Là phiền não, thân tâm của bạn ít bệnh ít buồn, đây là Thánh Nhân, Bồ Tát. Đến quả địa Phật thì mới không bệnh không buồn, đó là thành Phật rồi. Bồ Tát, A La Hán ít bệnh ít buồn, phiền não của các Ngài vẫn chưa đoạn hết.

Tiếp theo là câu thứ mười lăm, gần đây khi Đệ tử đi trên đường thì đột nhiên hiện lên một cảnh tượng tai nạn giao thông ở trong đời quá khứ. Vong linh nói: không lâu sau sẽ xảy ra tai nạn giao thông giống như vậy, thân phận người gặp nạn là tương đồng. Xin hỏi đây là việc như thế nào ạ?

Đây là việc tìm người thế mạng mà trong thế gian có nói đến, là thật, bạn hãy xem nơi bị tai nạn giao thông, ở đó sẽ thường có tai nạn giao thông. Người chết

vì tai nạn giao thông gọi là chết đột ngột, họ muốn tìm người thế thân, họ không rời khỏi được nơi đó thì họ không thể đầu thai. Phàm là cái chết đột ngột, chết vì tự sát, chết vì treo cổ thì tìm người thế thân, chết vì uống thuốc độc tìm người thế thân, người tự sát tìm người thế thân, cho nên con người không được tự sát, tự sát không thể giải quyết vấn đề. Vấn đề của chính mình không giải quyết được, còn đi tìm người thế thân, bạn nói xem phiền phức biết bao, người thế thân đó đương nhiên họ cũng là nghiệp báo, họ cũng là sẽ bị chết đột ngột ở đó. Thế nhưng, Quý tìm người thế thân này cũng chỉ là làm tăng thượng duyên cho họ, chúng ở đó dẫn đường, dẫn đường đến nơi xảy ra tai nạn giao thông.

Vậy nếu thật sự Giác ngộ thì sao? chúng tôi từng đọc tiểu thuyết bút ký của người xưa, đây đều là khi còn rất nhỏ có ấn tượng như vậy, Quý nước, chết chìm dưới nước, loại quý này biết người nào vào ngày nào ở đó bơi lội, sẽ bị chết chìm ở đó, họ đợi ở đó, đợi thế thân. Quả nhiên có một người đến, họ nhìn thấy người này còn rất trẻ tuổi, trong nhà còn có cha mẹ lớn tuổi, còn vợ, con cái rất nhỏ, không nhẫn tâm, nên đã cứu họ, kéo họ từ dưới nước lên, nên không bị chết nữa. Kết quả con Quý khác nhìn thấy họ nói, nhà người có cơ hội tìm người thế thân, tại sao lại bỏ lỡ cơ hội này? Con Quý kia nói không nhẫn tâm. Mấy ngày sau có thiên thần đến tìm nó, bởi vì tâm của nó quá tốt, có thiện tâm, nên mời nó đi làm Thần, làm Thần gì thì tôi cũng quên rồi. Nó đi lên cõi Thần, có thiện tâm, không nhẫn tâm, một niệm thiện tâm. Cho nên Thần là chánh trực, tâm địa chánh trực thì gọi là Thần, chúng ta đều gọi là: “Phước đức Chánh thần”, giống như các vị Chánh thần là Thần núi, Thổ địa.

Câu hỏi tiếp theo, mặt học theo hướng dẫn của người bạn, phát nguyện đến một đạo tràng nọ làm công quả một năm, đồng thời tu tài cúng dường, nhưng sau này lại phát hiện đạo tràng này không như Pháp. Xin hỏi phát tâm làm công quả một năm, thời gian chưa hết mà con rời khỏi đạo tràng trước thì liệu có thỏa đáng không ạ?

Nếu đạo tràng không như Pháp thì không có vấn đề gì, có thể làm như vậy.

Khoản tiền con định cúng dường đạo tràng, bởi không có cách gì thanh toán hết trong một lần, cho nên trước đây con có viết một giấy ghi nợ với nhà Chùa. Nếu con không muốn tiếp tục trả cúng dường thì liệu có thể không ạ?

Nếu đạo tràng của họ không như Pháp thì có thể được. Nếu đạo tràng như Pháp thì bạn cần phải bỏ sung mới được, việc bỏ sung này cũng là theo năng lực của bạn, bạn không có năng lực thì không cần miễn cưỡng, vẫn là lấy niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ làm việc chính. Những điều này đều là việc nhỏ, đều không phải là việc chính.

Tiếp theo hỏi: khuyên người khác đến đạo tràng không như Pháp để bỏ thí cúng dường thì liệu có chịu trách nhiệm nhân quả không ạ?

Phải chịu! Đó là đương nhiên. Cho nên khuyên người không phải là việc đơn giản. Tôi theo Lão sư Lý mười năm, trong mười năm, lời nói hành vi của Ngài là nhất quán, điều này chúng tôi rất bội phục. Lão sư Lý cả đời khuyên người thọ Tam Quy, không khuyên người thọ Ngũ Giới, không khuyên người đi xuất gia là rất có đạo lý. Ngài khuyên người đi thọ Giới, nếu khi người ta không thọ được Giới thì người khuyên phải gánh nhân quả; khuyên người xuất gia, họ xuất gia không như Pháp thì vấn đề đó càng lớn! Khuyên người thọ Tam Quy không vấn đề gì, khuyên thọ Tam Quy là dẫn dắt họ vào cửa Phật. Cho nên sau khi vào cửa Phật rồi đi cầu Giới hay xuất gia là việc của chính mình, đây không phải là việc của người khác, họ thật sự thông đạt thấu tỏ. Xuất gia phải có đạo lý của xuất gia, vì sao bạn muốn xuất gia? Hỏi đó tôi phát tâm xuất gia, Lão sư Lý không đồng ý, hỏi tôi vì sao muốn xuất gia? Tôi nói: “Nhà chùa cử người đến tìm con chín lần, con mới đồng ý với họ”. Ngài nói chín lần cũng không được, đây không phải là lý do! Vậy lý do thật sự là gì? Lý do thật sự là mục đích xuất gia của chính mình, lấy thân phận xuất gia để hoằng Pháp lợi sanh. Chúng ta biết Đại sư Huyền Trang xuất gia phải tham gia thi cử, quan giám khảo hỏi Ngài, vì sao Thầy xuất gia? Ngài chỉ nói tám chữ, “*Viễn thiệu Như Lai, cận quang di pháp*”, lý do chính đáng. Thiệu là gì? Là kế thừa, xa thì ta kế thừa Thích Ca Mâu Ni Phật, gần thì ta phát dương quang đại di giáo của Thích Ca Mâu Ni Phật, vậy là lập tức được phê chuẩn. Không vì điều gì khác, nói được thì phải làm được!

Chúng tôi xuất gia không có gì khác, chính là học Thích Ca Mâu Ni Phật, hành nghi cả đời của Đức Phật, chúng tôi hiểu rõ. Đây là ban đầu Lão sư giới thiệu cho tôi đọc “Thích Ca Phổ”, “Thích Ca Phương Chí”, chúng tôi hiểu rõ cả đời Thế Tôn đều vì người, cả đời làm công việc dạy học. Cho nên tôi ở Đài Trung dưới hội của Lão sư Lý học Kinh giáo mười năm, học Kinh giáo rồi cứ vậy một mạch giảng Kinh dạy học, chưa từng đảm nhiệm bất kỳ việc chấp sự nào trong Chùa, chính là loại công việc đơn thuần này. Từ khi xuất gia thì bắt đầu dạy trong Viện Phật Học, cứ vậy cho đến bây giờ là năm mươi năm, chẵn năm mươi năm. Chỗ tốt đối với bản thân chính là Tín tâm không chút hoài nghi đối với việc vãng sanh Tịnh Độ, nguyện cầu vãng sanh vô cùng khẩn thiết, hiểu rõ đạo lý này, thấu tỏ chân tướng sự thật. Cho nên không lưu luyến thế gian này, bất luận làm gì cũng không để trong tâm. Bởi vì phải rời khỏi thế gian này. Hơn nữa, hiện nay ở độ tuổi này, tôi thường hay nói, đây là điều Lão sư Lý trước đây thường hay nói cho chúng tôi nghe, chúng tôi nghe rất quen tai.

Lão sư nói với chúng tôi, trong cuộc đời của con người có Xuân Hạ Thu Đông. Mùa Xuân của con người là khoảng thời gian từ một tuổi đến hai mươi tuổi, hai mươi năm này là mùa Xuân của đời người, phải nên học tập thật tốt. Hai mươi tuổi đến bốn mươi tuổi là mùa Hạ của đời người, bạn đã trưởng thành. Bốn mươi đến sáu mươi tuổi là mùa Thu của đời người. Sáu mươi đến tám mươi tuổi là mùa Đông của đời người. Sau tám mươi tuổi thì không có nữa, sống được một năm nào là được thêm một năm, bạn đáng phải đi rồi. Đây là Lão sư thường hay nói với chúng tôi, cho nên chúng tôi nghe nhiều, chúng tôi đã nghĩ đến trước năm bốn mươi tuổi, nói đúng ra là trước năm hai mươi tuổi thì mê hoặc điên đảo, không có ai dạy nên tôi vẫn chưa nghe đến Phật pháp. Tôi nghe được Phật pháp là năm hai mươi sáu tuổi, gặp được Lão sư Phương, cho nên hai mươi tuổi đến bốn mươi tuổi phải hoàn thành đạo nghiệp của chính mình, tôi phải nghiêm túc nỗ lực học tập. Bốn mươi đến sáu mươi tuổi thì cần phải làm ra công hiến cụ thể cho Phật pháp, cho đạo tràng, vì đại chúng mà phục vụ. Sáu mươi tuổi về sau thì không nên tham gia bất kỳ công việc chấp sự nào nữa, chuyên tâm dạy học, bởi vì bạn phải nghỉ hưu, kinh nghiệm của bạn phong phú, bồi dưỡng thế hệ sau có người kế thừa thì chánh Pháp mới có thể trụ lâu dài.

Cho nên đối với hàng Hậu học, tôi toàn tâm toàn lực chăm sóc, hi vọng muôn đời sau đều có Nhân tài, hơn nữa hi vọng mỗi người đều phải hơn tôi. Nếu lại như tôi thì việc dạy học của tôi thất bại rồi; Phải giỏi hơn tôi, từng bước nâng lên cao thì xã hội này mới tiến bộ, mới phát triển. Không thể nói đời sau không bằng đời trước, đó là hiện tượng diệt vong; đời sau giỏi hơn đời trước, đó là hiện tượng hưng vượng. Cho nên mọi người từ nền tảng này mà nâng lên trên thì sẽ vượt qua thôi, cơ hội này không phải là không có, duyên hiện nay vô cùng thù thắng, có nhiều Bồ tát Hộ Pháp chân thật phát tâm như vậy là không dễ. Có thể ở nơi này an tâm học mười năm, vậy thì sẽ có thành tựu lớn, chánh Pháp đúng là có thể hưng vượng, chúng tôi có niềm tin này. Đối với cá nhân thì nhất định cầu sanh Tịnh Độ, vĩnh hằng bất biến. Đối với chánh Pháp Cứu trụ thì hiện nay chúng tôi xem thấy Nho Thích Đạo đều suy, cho nên tôi hi vọng các đồng học phát tâm, ***chúng ta phải chú ý đến Tam Giáo, nhưng vẫn là phải nhất môn thâm nhập***. Chúng ta có thể thông hiểu Nho Thích Đạo, bởi vì chúng ta cùng nhau học tập ở trong một phòng học, cho nên Tam Giáo chúng ta đều có thể nghe thấy. Chúng ta chỉ nghe thôi, chính mình chuyên công vào một môn của mình, những thứ nghe được thì hội tập vào một môn của mình để phát huy, đây cũng là duyên phận vô cùng thù thắng, không dễ gì gặp được.

Câu hỏi tiếp theo, năm ngoái Đệ tử đến văn cảnh chùa Pháp Môn, bạn bè con có mượn thẻ sinh viên để mọi người mua vé được giảm nửa giá. Sau đó khi Đệ tử xem được câu: “Trộm vật của thập phương Thường trụ, Phật không thể cứu” thì cảm thấy rất sợ hãi, học Phật cũng mất đi tín tâm, bây giờ không biết phải làm như thế nào? Khẩn cầu Lão pháp sư từ bi khai thị.

Việc này bạn đừng để trong tâm thì không có vấn đề gì, bạn để ở trong tâm thì có vấn đề, bạn đừng để ở trong tâm, vì sao vậy? Đây là việc rất nhỏ, có lẽ là lúc vào Chùa thì phải mua vé vào cửa, bạn đã mua nửa giá. Mà Phật nói tội trộm vật của thập phương Thường Trụ thì rất nhiều, việc của bạn vẫn không đáng kể, bạn không cần phải để ở trong tâm. Nếu bạn trộm cắp của Thường trụ, lạm dụng vật của Thường trụ thì tội lỗi đó sẽ nặng, không biết yêu tiếc vật của Thường trụ thì vấn đề nghiêm trọng. Một chút việc nhỏ này của bạn, bạn hiểu rõ rồi thì về sau không tái phạm nữa, đây chính là thật sự Sám hối, sau không tái phạm nữa.

Bởi vì bạn chưa xem đến câu nói này ở trong “Kinh Địa Tạng” mà đã làm rồi, sau khi bạn làm rồi có thể hỏi cái, có thể sửa lỗi là được.

Câu hỏi thứ mười tám, Đệ tử trong quá trình qua lại làm việc sinh hoạt thường cần phải tiệc tùng rượu thịt, vô cùng khổ não, lại không có cách gì thoát khỏi. Xin hỏi liệu có cần phải thay đổi môi trường thì tu hành mới có thể thành tựu không ạ?

Điều này thì không cần thiết, có thể trong lúc qua lại với nhau, trong khi tiếp khách thì đây là cơ hội giáo dục, người khác ăn thịt, bạn không ăn là được rồi, trong bữa tiệc nào không đến nổi không có được một món rau. Nếu nói không có món rau nào thì bạn có thể vào bếp yêu cầu thêm, làm cho bạn món rau, bạn ăn một món rau là được rồi, không cần phải tránh né. Rượu thì bạn dùng trà thay rượu là được, họ uống rượu thì bạn uống trà, màu của trà cũng không khác nhiều so với màu rượu, phương tiện khéo léo. Sau đó người khác nhìn thấy rồi, học Phật như vậy không sai, học Phật cũng có thể tiếp khách, vậy thì bạn có thể nói Phật pháp cho họ, hơn nữa nói với họ chỗ tốt của ăn chay đối với sức khỏe. Trung tâm Văn hóa Lô Giang có môn học này, bạn hãy nghe nhiều, học nhiều, trong trường hợp này có thể lấy ra. Ăn chay tốt cho sức khỏe của con người, bởi vì mỗi người đều xem trọng đến sức khỏe của mình, bạn có thể dẫn dắt họ, tiệc tùng trong tương lai có thể một nửa là món mặn, một nửa là thức ăn chay, dần dần cảm hóa họ, vậy là đúng rồi, không cần phải trốn tránh.

Câu hỏi tiếp theo, nếu một người nào đó cả đời chỉ gặp được “Kinh Di Đà”, không biết Giới Pháp, y theo Kinh mà chấp trì danh hiệu, liệu có thể được nhất tâm bất loạn vãng sanh thành tựu không ạ?

Việc này phải xem thiện căn, phước đức, nhân duyên của họ, trong “Kinh Di Đà” nói rất hay: “*Không thể lấy chút ít thiện căn phước đức nhân duyên mà được sanh nước đó*”. Thiện căn trong đời quá khứ sâu dày, gặp được pháp môn Tịnh Tông, chỉ gặp được “Kinh Di Đà”, họ có thể tin, có thể giải, có thể y giáo phụng hành, mặc dù chưa thọ Giới, không hiểu Tam Quy Ngũ Giới Thập Thiện, nhưng tâm địa thiện lương, họ đúng thật là không làm ác nghiệp. Chân thật có thể làm được đoạn ác tu thiện, họ chưa thọ Ngũ giới Thập thiện, nhưng họ viên

mãn, chính họ thật sự làm được; niệm Phật như vậy thì họ làm sao mà không thành tựu được chứ! Từ xưa đến nay, người niệm Phật thành tựu như vậy rất nhiều, không ít.

Câu hỏi tiếp theo, người khai ngộ có Trí huệ không tái phạm lỗi, nhưng trước khi khai ngộ thì nên nương theo điều gì để chỉ đạo hành vi cả chính mình ạ? Con thường cảm thấy gặp việc không biết phải xử lý như thế nào mới chính xác?

Phật và Tổ sớm đã chuẩn bị tốt cho chúng ta rồi, đây chính là ba cái gốc Nho Thích Đạo, đây chính là tiêu chuẩn cho khởi tâm động niệm, lời nói việc làm khi chúng ta chưa khai ngộ. Bạn có thể làm được ba cái gốc này thì bạn không khác gì người khai ngộ, chính là ở trên hành trì, trên hành vi trong đời sống, giống như người khai ngộ vậy. Bạn chưa khai ngộ, bởi vì phiền não tập khí của bạn chưa đoạn, phiền não tập khí chưa đoạn, nhưng phiền não không khởi hiện hành, vậy rất tốt, đây là chỗ khác nhau giữa Mê và Ngộ.

Câu hỏi thứ hai mươi mốt, nếu Trưởng bối gặp bệnh nghiệp chướng quần lấy thân, nóng giận cố chấp thì phải nên giúp họ tâm bình khí hòa và giao tiếp với người nhà, giữ gìn bầu không khí tốt đẹp trong nhà như thế nào ạ?

Việc này phải nhẫn nại, phải chân thành quan tâm chăm sóc, khiến cho họ không phát tác, như vậy là được. Không có tâm nhẫn nại, không biết tỉ mỉ chăm sóc, quan tâm, vậy thì việc này sẽ không thể tránh khỏi. Phạm là chăm sóc bệnh nhân, bất cứ người nào cũng phải có tâm nhẫn nại, đừng nói lời họ không muốn nghe, đừng làm việc họ không muốn thấy, nơi nơi đều có thể tùy thuận họ thì tâm tình của họ sẽ an ổn hơn, đây là cách chăm sóc bệnh nhân. Cho nên, để cho người khác tâm bình khí hòa, trước hết chính mình phải tâm bình khí hòa, điều này quan trọng hơn bất cứ điều gì.

Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi làm trong ngành dịch vụ ăn uống sát sanh hải sản thì có quả báo gì? Phải nên khuyên bảo người mới phát tâm không theo loại nghề nghiệp này như thế nào ạ?

Quả báo này, bạn chỉ cần tỉ mỉ đi quan sát, đều là không tốt. Khi tôi sống ở Hồng Kông, ở Hồng Kông rất nhiều người đều biết, những người làm nghề nghiệp này, thế hệ sau của họ đều có hình dáng như con gà, giống hình dáng súc sanh, báo ứng hiện đời đều hiện tiền. Bạn liền nghĩ đến việc sát hại chúng sanh, nghiệp sát này nặng đến mức nào? Nợ mạng phải trả mạng, tương lai bạn phải trả bao nhiêu mạng? Nợ tiền phải trả tiền. Chúng ta sống có nghèo khổ đến mấy cũng đừng làm nghề nghiệp này. May mà ở Hồng Kông việc ăn chay cũng rất thịnh hành, đường phố lớn nhỏ, hầu như trên mỗi con phố đều có quán ăn chay, cho nên ăn chay ở Hồng Kông là rất thuận tiện. Làm khi nghề ăn uống thì làm đồ chay là được, đây là khuyên người ăn chay, bớt tạo nghiệp sát. Nếu làm đồ ăn chay ngon miệng thì mọi người đều hoan hỉ.

Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi không thể kiên trì mỗi ngày niệm Phật là thuộc về nghiệp chướng của chính mình phải không ạ? Làm thế nào để khắc phục ạ?

Điều này đúng là nghiệp chướng của chính mình, khắc phục thì nhất định phải dựa vào chính mình, dùng phương pháp nào làm cho đạo tâm của chính mình phát khởi, duyên phận của mỗi người không giống nhau. Nhưng đa phần mà nói, nếu bạn thật sự biết địa ngục khổ, thật sự biết đời sống hiện nay khổ, xã hội trên trái đất hiện nay đang động loạn, tai nạn dòn dập, thì liệu bạn có có hứng thú sống thêm nhiều năm ở đây nữa không? Nếu bạn thật sự hiểu rõ, như tôi, tôi không muốn ở nữa, vì sao vậy? Hiện nay sống ở trái đất này không phải cuộc sống của con người. Bạn hỏi vì sao không phải là của con người ư? Đầu tiên là ăn uống, đồ chúng ta ăn, nước chúng ta uống hàng ngày đều có độc. Đồ ăn từ thịt, bạn đi xem những động vật này lớn lên như thế nào? Còn thực vật, thực vật thì hiện nay nhà khoa học đều đã biến đổi gen rồi, mặc dù phát triển rất tốt, hình dáng dễ coi, nhưng không có vị gì. Trồng trọt thì thuốc trừ sâu, phân hóa học nghiêm trọng, cho nên chính nông dân trồng mà họ không ăn, cái mà họ ăn thì họ trồng ở một luống nhỏ khác, là đồ mình ăn. Những đồ nhiễm thuốc trừ sâu, phân hóa học này thì họ bán ở chợ, họ biết là nó rất độc, nhưng họ có bị trúng độc không? Tôi tin là có. Vì sao vậy? Họ toàn bán thứ có độc cho người khác, quả báo này không tốt! Bạn hại người, sau cùng nhất định chính mình bạn sẽ gặp quả báo.

Trong gia vị, tương dấm dầu muối thả đều thêm vào chất hóa học, nhìn thì rất dễ coi, màu sắc rất tươi sáng nhưng mùi vị không đúng, ăn nhiều sẽ bị ung thư. Cho nên hiện nay ung thư nhiều như vậy, chủng loại ung thư phức tạp như vậy, sao lại có hiện tượng này? Người xưa nói: “*Bệnh từ miệng vào, họa từ miệng ra*”, là do ăn uống mà ra. Bạn thật sự hiểu rõ những chân tướng sự thật này, thế gian này không thể ở nữa thì đạo tâm phát khởi thôi. Thế gian này không thể ở thì đi đến đâu? Đi đến Thế Giới Cực Lạc, biến niệm Phật thành một việc đại sự quan trọng hơn bất cứ việc gì của chúng ta. Chúng ta hi vọng bạn bè, người thân quyến thuộc, hi vọng oan gia trái chủ của chúng ta cùng nhau vãng sanh Thế giới Cực Lạc, thân cận A Di Đà Phật, môi trường bên đó mới thật sự an toàn.

Hôm nay đã hết thời gian rồi, chúng tôi trả lời đến đây thôi.

A DI ĐÀ PHẬT!